

Revelion

Autor: Peter Turrini

Peter Turrini (n. 1944, în Sankt Margarethen, din tată italian și mamă austriacă) e un veritabil clasic în viața al literaturii austriece. A intrat în contact, încă de timpuriu, cu avangarda vieneză. A muncit ca magazinier, a scris texte publicitare pentru o agenție americană, a fost secretar de hotel, muncitor necalificat. Începând din 1971, trăiește din scris. Piese sale, în special cele timpurii, se disting printr-o atitudine critică la adresa societății în care trăiește. Scrie teatru, poezie, scenarii, eseuri. Dintre numeroasele premii distincții și titluri cu care a fost răsplătit de-a lungul îndelungatei sale cariere, trebuie amintit *Premiul Gerhart Hauptmann* (1981), *Premiul Pentru Literatură al Landului Steiermark* (1999), *Goldene Romy* (2011), *Premiul Würth Pentru Literatură Europeană*, titlul de *doctor honoris causa al Universității Klagenfurt* (2010), *Nestroy-Theaterpreis* pentru întreaga operă.

Sinopsis

Distribuție: 1 f, 3 b

Genul: Comedie cu accente de dramă psiho-socială

Seara de revelion. Într-o cameră de la subsolul unei case neterminate, Leopold Waller, pensionar, urmează să petreacă trecerea dintre ani împreună cu un tânăr handicapat mental, Herbert Stein, în cadrul programului caritabil care le oferă tinerilor cu dizabilități un cămin pentru noaptea de anul nou. Herbert are 22 de ani și suferă de așa numitul „sindrom de papagal” (ecolalie) – o disfuncție psihică din cauza căreia bolnavul repetă mecanic ceea ce aude la ceilalți. Leopold Waller a fost cândva căsătorit, cu copii, dar, părăsit cu mulți ani în urmă de familie din cauza ieșirilor agresive, s-a reorientat sexual.

Între cei doi au loc momente de un comic înduioșător, cumva ...dramatic; sau de un dramatism comic. Leopold îi povestește trecutul său lui Herbert, care nu știm exact cât pricepe și cât nu; cât participă afectiv sau nu la traumele din viața pensionarului. Pregătirile tradiționale pentru ora 0.00 sunt întrerupte de tot felul de... nefăcute, pe care le comite Herbert, cum ar fi, de exemplu – intratul sub duș cu tot cu haine și cu jucăriile de pluș de care nu se desparte. Fix la miezul nopții, la ușă apare Ruth Maria Lippe, o cântăreață de operetă expirată, 65 de ani, care a fost inițial *comandată la domiciliu* de către Leopold și pe care

el credea că o de comandase în timp util. Prin urmare, cei trei ar urma să petreacă această noapte împreună. Căci Ruth nu se lasă trimisă la plimbare și-și respectă cu seriozitate angajamentul și, pentru cei 290 de euro primiți prin transfer bancar, interpretează fragmente din arii celebre de operetă, acompaniată de negative înregistrate pe smartphone. La un moment dat, cântă chiar împreună cu Herbert, iar după încheierea „programului”, decide că dorința ei pentru acea noapte este să facă sex cu tânărul. Numai că, în mod cert, același lucru îl vrea și Leopold. Dar niciunul nu îndrăznește să forțeze nota, probabil și de teama urmărilor legale.

Aparent adormit, Herbert aude dialogul celor doi și, cu mare voioșie, ia parte la jocul cu sticla; joc ce ar trebui să decidă cine cu cine se va culca în noaptea de revelion. Herbert măsluiește sticla, la fiecare răsucire a sa, astfel încât ea să se oprească, pe rând, în dreptul fiecăruia dintre bătrâni. Piesa se termină în râsetele tot mai consistente ale celor trei personaje, care sufereau de singurătate cronică... Sau tocmai le-a trecut?

Comentariul lui Scora

Deloc de neglijat și atmosfera ostilă a satului față de bătrânul pensionar, față de homosexualitatea sa, ostilitate concretizată prin spargerea geamurilor de către un grup de puști neonaziști.

Dincolo de asta, însă, avem de-a face cu trei personaje ale căror probleme societatea nu pare capabilă, poate nici dispusă să le rezolve. Trei marginali, trei însingurați care, până la urmă, se vor dovedi mai umani decât vecinii, decât oamenii „normali” puși să le gestioneze problemele. Și care, cel puțin preț de o scenă – sau începând cu acea scenă? – reușesc să alcătuiască exact ceea ce le lipsește: o familie.

O comedie amăruie, desigur, dar cu scene de un haz irezistibil.

Detalii tehnice

Premiera absolută a avut loc în 2011, la Stadttheater Klagenfurt.

În România, piesa nu a fost încă reprezentată

Drepturile de reprezentare: Thomas Sessler Verlag Wien, Johannesgasse 12, At 1010, Wien. Telefon: 0043-1-5123284, e-mail: office@sesslervelag.at.

Drepturile asupra versiunii românești: Victor Scoradeț, 0722 408 530, vicmarsco@yahoo.de.

Mostră text

HERBERT Duș?

LEO Știi ceva, miezul nopții se apropie și chestia asta începe să mă enerveze. Mă întorc cu spatele și mă uit într-altă parte. Și dacă vrei tu, o să închid și ochii. Când aud că curge apa la duș, atunci mă-ntorc la loc. Ți convine așa, domnule Rușinos-șef?

Leo se întoarce cu spatele și închide ochii.

HERBERT Duș?

LEO Acum du-te odată.

Herbert se duce la duș îmbrăcat și cu albinuța Maia în mână. Dă drumul la duș. Se aude apa. Leo deschide ochii.

LEO Cam repede a mers. (*Se întoarce și nu vede nicio haină.*) Nu cumva s-o fi băgat ... ?

Leo se duce repede la duș, dă la o parte perdeaua și-l vede pe Herbert complet îmbrăcat stând sub duș cu albinuța Maia la piept.

LEO (*tare*) Nu te mai faci tu bine, nebunule. Să se bage el sub duș cu hainele pe el și cu albinuța Maia în brațe. Ieși de acolo!

Îl trage pe Herbert de sub duș. Herbert râde.

LEO Ce găsești de râs? Acum imediat te dezbraci și te dușezi așa cum trebuie. Din partea mea, și cu albinuța Maia, dar fără țoale.

HERBERT Frau Holle.

LEO Ce-i cu Frau Holle?

HERBERT Frau Holle.

LEO Povestea?

HERBERT Da.

LEO Vrei să auzi povestea cu Frau Holle?

HERBERT Da.

LEO Bine. Dar numai dacă te dezbraci și dacă te duci înapoi sub duș.

Herbert se dezbracă. Leo îl ajută. Herbert se duce înapoi sub duș - cu albinuța Maia - și trage perdeaua după el. Se aude clipocitul apei.

HERBERT (*strigă de sub duș*) Frau Holle!

LEO Da, da, Frau Holle. Știu, n-am uitat. Dar nu prea știu exact cum începe povestea. Am știut, da' am uitat. Parcă era ceva cu un cocoș, sau aia-i altă poveste?

HERBERT (*strigă de sub duș*) Frau Holle!

LEO Frau Holle, Frau Holle ... e cu o fată și cu un cocoș și cu un moș care ... moșul era cam sărac și ...

HERBERT (*strigă de sub duș*) Frau Holle!

LEO Stai un pic, că mi-aduc aminte imediat! De când s-a prins că-mi place de el, începe să aibă pretenții și d-astea. (*Se uită la televizor.*) Pentru numele lui Dumnezeu, încă un pic și-ncepe numărătoarea și io nu

știu cum vine povestea cu Frau Holle. Băiatul ăsta mă stresează rău de tot.
Și mai trebuie să și destup șampania la timp.

HERBERT (*strigă de sub duș*) Frau Holle!

(...)

CÂNTĂREAȚA DE OPERETĂ Înainte să dispar definitiv în cerul operetei, m-aș mai îmbârliga o dată cu unul. Cu unul, așa, tânăr ca Herbert. De fapt, îmbârliga nu cred că-i cuvântul potrivit. Mi-aș trage-o așa, ca lumea, pe săturate.

LEO Dar chiar tu ai spus că ăsta-i abuz.

CÂNTĂREAȚA DE OPERETĂ Crezi? Am văzut o emisiune la televizor în care ziceau că și handicapații au dreptul la dragoste. Doar că ei nu pot s-o exprime așa. De-aia există așa numitele lucrătoare de contact. Alea vin acasă, primesc bani de la persoana care-i are în îngrijire, se dezbracă și se suie pe handicapat. Închipuie-ți o grășana de-asta de contact că se cațără pe Herbert al nostru. Și băiatul se sufocă și nu zice nici păs. Cu mine ar fi cu totul altceva.

LEO Zici tu?

CÂNTĂREAȚA DE OPERETĂ Vrei să zici că sunt grasă?

LEO Nu, dar cum să facem, aici în beci. Nu există decât camera asta. În afară de asta, am și eu un anumit interes.

CÂNTĂREAȚA DE OPERETĂ Atunci trebuie să decidă sorții. Am mai trecut o dată prin situația asta, într-un hotel din Mali Lošinj. Eram într-o excursie cu sindicatul. Numai coriști. Unul mai sexi decât altul, mai ales bașii. Ne-am dus cinci oameni în cameră, eu eram singura femeie. Sex în grup nu voiam, că în grup nu prea pot să mă concentrez. Așa că am luat o sticlă de șliboviță goală și-am răsucit-o.

LEO Și cine-a câștigat?

CÂNTĂREAȚA DE OPERETĂ Un tenor.

Râd amândoi.